

szikla szorost, amelyet most már nem használnak, de az útra emlékeztető gerendák egy része még megvan. Itt hajtották a csempészárúként értékesített marhákat Moldvából Erdélybe és tovább, jó kereskedőként őseink. A szoros jelenlegi útján nagyrészt gyalog mentünk, majd buszra szállva megérkeztünk a Gyilkos-tónál lévő szállásunkra.

Ötödik nap, a bakancsos turisták öröme, a nyugdíjasok ösvényén felsétáltunk a Kis Cohárdra. Mire felértünk az idő is szép lett, így a lelátás igen szép, de helyenként szomorú tájat mutatott. Ez utóbbit a grandománia egyik utolsó munkája nyomán hátrahagyott táj mutatta. Délután beutaztunk Gyergyószentmiklóstra. A tervbe vett múzeum látogatás elmaradt, mert idő előtt bezárták a múzeumot, így csak az örménykatolikus templomot tudtuk megnézni, amely igen szépen rendbe van téve. A gondnok, Zárug Aladár részletes ismertetőt tartott, jól eső érzés volt, amikor megemlítette, hogy a budapestiek előző anyagi támogatása tette lehetővé a villámhárító rendszer korszerűsítését, aminek köszönhetően az augusztusi vihar megkímélte a templomot. A villám ugyan becsapott a toronyba, de a jól működő villámhárító-rendszer a templomot megmentette a kigyulladásától és leégéstől. Programon kívül, a rugalmas szervezésnek köszönhetően elmentünk Marosvécsre, megnéztük a Kemény kastélyban berendezett múzeumot, majd vacsora után, amelyen Donna közreműködésével (ő volt a gyilkostói hotel tulajdonosa) a társaság által a kis Cohárdon gyűjtött és megtakarított vegyes gombából készült gombapörköltből is igen sokan fogyasztottak, hangulatos tábortűznél, szalonnasütéssel egybekötött nótaestet tartottunk.

*Vajda Iván, a soproni csoport tagja
Folytatás a következő számban*

Az „ARARÁT” tanulságai (Elhangzott a Fővárosi Örmény Klubban 1998. szeptember 17-én)

„Legkedveltebb” magyarországi örmény kisebbségi lapunk 1995. decemberében indult, havonta két alkalommal megjelenve, - kevés kivétellel - 12 oldalnyi terjedelemben.

Sok érdekes dolgot olvashattunk ezidáig is belőle, de a kisebbségi önkormányzati választások közeledtével még izgatottabban vártuk írásait. Volt is mit! Például ez év márciusában Hutterer Ingrid, örmény (?) származású cikkíró, egyes személy többes számban figyelmeztet, tanítgat:” ... alázatot kell tanúsítanunk ügyünk iránt, közösségünk iránt, a másik örmény iránt ..” „nem engedhetjük meg magunknak, hogy kifelé sebezhető nemzetiség, közösség legyünk.... „ .. „mert jó a hírnevünk. Ezt a hírnevet nekünk azok a testvéreink szerezték, akik elsősorban 1915 után menekültek... „

Ne keressük, milyen ügyünk, közösségünk támogatását várja, melyik örmény iránti alázatot követeli tőlünk, ellenben tömény sértés, ízléstelenség a 300 éve itt élő magyarörményekkel szemben a nemzetünk jó hírnevét kirekesztően, az újonnan bevándoroltaknak tulajdonítani. De ne ragadjunk ki egy-két ilyen epizódot, tekintsük át inkább a lap eddigi teljes tevékenységét, 1995. december -1998. augusztus 11. között.

1. A lap oldalai osztottak: a jobb oldali - magyar, a baloldali - örmény.
2. A fél oldalakat is összeszámítva, magyar nyelven 476, örmény betűkkel 293 oldal jelent meg. Ez, a hazai körülbelül 10.000 lelket számláló örménység esetében, legfeljebb (!!) 100 keleti örményre vetítve: **61 %-os arány a létszámukat megillető 1 % helyett.**
3. A magyar nyelven nyomtatott oldalak **tartalma:**
magyar vonatkozású - 123 oldalon

keleti örmény vonatkozású - 350 oldalon, ami 244 %-kal több a magyar vonatkozású anyagnál.

4. Tudjuk, hogy a magyarörménység majdnem kivétel nélkül erdélyi származású, ilyen vonatkozásban alig 34 cikk jelent meg. Örvendetes, hogy többször megemlékeztek a hazai örménység doayenjéről, Vákár Tiborról, de elfogadhatatlan az a következetes kirekesztés, amivel illeték Keresztes Zoltán személyét, még posthumus is!

5. Az „Erdélyi Napló” 1998. július 14.-i száma teljes oldalán önkormányzati elnökünk interjúja olvasható: „, ezt is tudomásul kell venni, hogy **a sorból időnként kilógnak néhányan.**”

Az „ARARÁT”- ban megjelent illusztrációk szerint (ki hány alkalommal volt látható):

I. nyájterelő „Nagy Sándor”	51
II. „független” felesége	17
III. Károlyi Zsaszmen	15
Moldován Domokos	15
Nazarján Hamlet	14
Zachariás Klára	13
Moldován Kristóf	12
Simon J. Zaven	11
Balabanian Harry	4
Zárugné T. Katalin	3

A többi, a sorból kilógó 9980 hol van? A mi hátunkon felkapaszkodva jelennek meg ők tizenhúszan, folyton ugyanazok, mi már nem is látszhatunk. Ott a csúcson látszólag remekül érzik magukat, élvezik, amit 300 éves ittlétünk révén kapnak. Elnökünk egyedül megelőzi az utána következő három társának **összes** megjelenését, sőt 1997 karácsonya körül **egyetlen számban 9 (kilencszer)** láthattuk őt, nemzetiségi lapunk hasábjain.

6. Összegezzük: az ARARÁT-ban

1995-ben	24 oldal
1996-ban 25x 12 oldal	300 oldal
1997-ben 25x 12 oldal	300 oldal
1998-ban 16x 12 oldal	192 oldal
összesen (minimális eltéréssel)	816 oldal jelent meg

Ebből: 123 oldal magyar vonatkozás magyar nyelven
350 oldal örmény vonatkozás magyar nyelven
293 oldal örmény vonatkozás örmény nyelven

Összesen: 766 oldal (A különbözet, 816 oldalig, a hirdetések oldalaiból származik)
(Örmény vonatkozású magyar anyag alatt a mai Örményország híreit vagy történelmi vonatkozású írásait értjük)

A 123 magyar nyelven megjelent magyar-örmény vonatkozású anyag a **teljes terjedelem 16 %-a.**

7. Ha elfogadjuk a magyarországi örmények 10.000-es létszámát és ennek keretében 100 tagú keleti örmény betelepülteket képviselő vezetőségi kört, ez az **összlétszám 1 %-a.**

A 766 megjelent oldalszám esetében a korrekt, jogos részarány az elmúlt majdnem 3 évre **7,6 oldal** lenne, keleti örmény tematikában. Helyette 643 oldal lett, ami 100-szor nagyobb !!

Pontosabban ez 10.000 %

Valóban kilógunk a sorból ! Benne sem vagyunk!

1998. szeptember 17.

Fancsali János

Kedves Barátom !

Az októberi klubnapunk két jeles nap közé esett. Az egyik október 6.-a, az emlékezés és a gyász napja. Háziasszonyunk - Lászlóffy Aladár: Október 6. című versével állított emléket e szomorú és mégis erőt, kitartást sugalló napnak.

A másik nap: 1956. október 23. Reményekkel indult és még nem sejtettük, miként végződik. Erről, a legutóbbi forradalmunkról, *Forgách Sándorné rétháti Kövér Ilona* emlékezett meg, Tamási Lajos: *Piros a vér a pesti utcán* c. versével.

Tóth K. József érdekes előadást tartott, „*Örmény közéleti személyiségek a dualizmus korában*” címmel, az örmény származású országgyűlési képviselőkről. Nem meglepő, de jó érzéssel tölt el bennünket, hogy befogadó hazánk politikai életében milyen sok, meghatározó szerepet játszó örmény ősünk vett részt.

A klubnap további részét a kisebbségi önkormányzati választásokra készülve a képviselő jelöltek rövid bemutatkozása és a választásokkal kapcsolatos tennivalók megbeszélése töltötte ki.

A régi barátsággal gondol Rád

Ilona

Szerkesztőségi felhívás

Következő számunktól elkezdünk egy - reméljük végtelen - sorozatot, az örmény közösség nevezetes személyeiről. A sorozat apropóját *Tóti K Józsefnek*, az 1998. október 17-én tartott előadása szolgálta. A hallgatóság nagyfokú aktivitása, kiegészítő megjegyzései, ráébresztette szerkesztőségünket arra, hogy milyen nagy érdeklődésre és aktivitásra számíthatunk, ha a gyűjtést és a bemutatást kiterjesztenénk. Szükségét érezzük, hogy a parlamenti képviselőkön túl más, örmény származású, örmény gyökerekkel rendelkező közhivatalnokokat, tudósokat, művészeket, tanárokat, mérnököket, stb. is be tudnánk mutatni. Sokan igénylik, hogy közösségünk legalább néhány mondattal emlékezzék meg róluk azáltal, hogy életüket, elért eredményeiket vagy életüknek egy-egy epizódját nyilvánossá tesszük. Terveink szerint ezt a sorozatot az olvasók írják, akik beküldik a családjukban élt „nagy öregek” történeteit, bemutatkozásait. Kiadványunkban mi csak teret kívánunk biztosítani e tájékoztatóknak. Várjuk közléseiket, írásaikat.

Köszönet

Köszönetet mondunk a választási kampányunkban résztvevő valamennyi segítőnek,